

[Henry Christensen.]

og organisations- og forhandlingsretten. Det er vort håb, at betænkningen kan danne grundlag for en modernisering af funktionærloven, og vi vil gå ind for, at regeringen samtidig søger løst andre funktionærproblemer — ikke mindst de problemer, som erhvervsstrukturens ændringer har skabt for de ældre funktionærer.

For det fjerde har vi med tilfredshed noteret os landbrugsministerens initiativ med hensyn til en afklaring af målsætningen for dansk landbrug, hvis produktion og eksport stadig har stor betydning for hele det danske samfund, men hvis udøvere i dag har arbejdsvilkår og indtjeningsforhold, som i forhold til det øvrige samfund ikke kan betegnes som rimelige.

Det seneste, vi nu har erfaret om beslutningen i Bruxelles om på trods af al skepsis at etablere fællesmarkedets landbrugsordninger med virkning allerede fra 1. juli, vil kun yderligere vanskeliggøre situationen for dansk landbrugseksport. Jeg har derfor med glæde bemærket, at handelsministeren og regeringen har foranlediget, at der, når dette er en kendsgerning, vil blive adgang til at genforhandle en del af resultaterne fra den såkaldte Kennedyrunde, hvor en del af de danske indrømmelser jo blev givet under forudsætning af indrømmelser for dansk eksport, herunder på landbrugsområdet — indrømmelser, som ikke kan forventes opfyldt nu efter aftalen om fællesmarkedets landbrugsordning. Jeg håber, at disse forhandlinger kan blive optaget snarest, og jeg ville egentlig gerne kunne udtrykke håbet om, at den meget berømmelige nordiske enhed, der blev udvist under de afgørende forhandlinger i Kennedyrunden, også kunne komme til at spille en rolle til støtte for Danmark i de vanskelige forhandlinger, der nu kan stå foran os.

For det femte vil vi i venstre ønske, at arbejdet med socialreformen kan fremskynses, så et grundlag herfor kan komme til at foreligge ved begyndelsen af næste folketingsår.

Der er en speciel sag, jeg i dag gerne vil fremhæve. Vi står nu over for gennemførelsen af den fulde folkepension fra 1970, og dette rejser efter vor opfattelse med øget styrke behovet for lempeligere nedslagsregler for invalidepensionisterne, både ud

fra sociale hensyn og retfærdighedshensyn og ud fra de revalideringshensyn, som det moderne samfund må lægge stærk vægt på.

For det sjette vil jeg nævne, at kommunestruktur, planlægningslove og byrdefordeling hører til andre af det moderne samfunds vigtige reformområder. Inden videregående afgørelser om kommunestruktur bør træffes, må det efter venstres opfattelse være vigtigt at vide, hvad virkningerne af en videregående strukturændring vil blive. Hvorledes skal der gives ændrede beføjelser? Hvad vil virke mest rationelt? Vi må først nå frem til to helt afgørende ting. For det første: hvad skal den kommende opgavefordeling være? For det andet: hvorledes vil den fremtidige byrdefordeling blive? Det er meget store og vanskelige problemer, men de er helt afgørende for bedømmelsen af den fremtidige kommunestruktur. Rammerne er én ting; indholdet er det afgørende.

Hvad specielt planlægningslove angår, er det i dag for venstre naturligt at henvise til det omfattende oplæg, vi fremlagde allerede sidste efterår. Det gælder efter vor opfattelse om at gennemføre en lovgivning, der giver kommunerne både beføjelser og pligter, og et af hjælpemidlerne vil efter vor opfattelse være gennemførelsen af en effektiv tilbudspligt.

For det syvende vil jeg nævne uddannelsen som et af vor tids vigtigste problemer, som den seneste tid yderligere har aktualiseret. Her ligger nøgen fremdeles til mange nye fremskridt.

Ser vi os om i Europa i dag, kan vi hente adskilligt stof til eftertanke. Jeg vil i hvert fald advare imod at se væk fra, at der for mange af studenterdemonstrationerne har været et stærkt berettiget udgangspunkt. Mange steder er universitetsuddannelsen langt fra fulgt med udviklingen, men foregår endnu i 1968 i alt for høj grad efter fortidige og patriarkalske mønstre. Men samtidig ser vi, at demonstrationer, der således har et berettiget udgangspunkt, af visse mindre, yderliggående grupper lejlighedsvis udnyttes til at spændes for helt andre vogne. De udnyttes endda i enkelte tilfælde med klassisk dygtighed i mere revolutionære hensigters tjeneste. I store europæiske lande sætter det sig i dag alvorlige spor. I Vesttyskland er yderliggående kræfter på begge